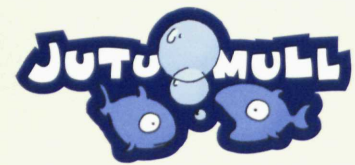

Nr 6

Juuni 2007

TÄHÄKE

WWW.LASTEKAS.EE

Juunikuu ööd on pikad ja valged. Kõige pikem ja valgem neist on jaaniöö. See on salasoovide soovimise öö. Mõni usub, et jaaniööil korjatud lillekimp padja all paneb tulevikust und nägema, mõni otsib siis õnnetoovat sõnajalaõit või metsa peidetud rahapada.

Kalapoiss Kuuno, kes on oma kodujärves igaõhtust ujumiskäiku tegemas, ei otsi sel ööl midagi. Ometi leiab ta kellegi. Ta leiab õngitseva Kristjani.

„Ehhee!” mõtleb Kuuno. „Kindlasti loodab see poisinaas- kel mõnd kuldkala kinni püüda, et see ta soove täitma hakkaks. Lähen õige ja uurin, mida selline marakratt elult võiks tahta.”

Kuuno ujub Kristjanile lähemale. Ent enne veel, kui ta poissi kõnetada jõuab, hõikab too...

Mida ütleb Kristjan Kuunole?

Saada oma vastus enne 20. juunit meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa kindlasti oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Kristiina Kassi raamat „Samueli võlupadi” ja Kerttu Soansi raamat „Mari ja Jüri kümme ametit”.

...

Maikuu jutumullimängus tuli nuputada, mida ütleb kanaema Karmen oma tibudele.

Võiduvastused:

Kanaema Karmen ütleb: „Küll on tore, et mul nii palju ilusa laulu- luhäälega lapsi on! Kui ma veel vanaemaks saan, siis korraldate mulle vist laulupeo.”

Rebeca Jürisson (8 a), Kuressaare

Kanaema palub: „Ehk tantsiksite mulle nüüd ühe tibutantsu ka?”

Lisette-Mai Jaanus (7 a), Puurmani

Ergutusauhind:

Karmen hüüatab: „Oh, nüüd ma tahan küll teid kõiki musitada, aga ainult emadepäevast selleks vist ei jätku!”

Tormi Ariva (6 a), Viljandi

...

Parimatele vastajatele on auhinnaks Tiia Toometi raamat „Supersünnipäev” ja Geraldine McCaughreani raamat „Peeter Paan punases”. Ergutusauhinnaks on „Väike jalgpalliraamat”.

Palju õnne! Auhinnad saab kätte posti teel.

Vaata ka Tähekese kodulehekülge aadressil www.taheke.delfi.ee!

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Luuletused <i>Leelo Tungal</i>	4
Rahutu külaline <i>Andrus Kivirähk</i>	6
Jaaniusside jaanipäev <i>Kristiina Kass</i>	8
Haldjate vanaemad <i>Kätlin Vainola</i>	10
Röntgenipilt <i>Kätlin Vainola</i>	11
Raamat	12
Post	13
Vahva amet	
Koorijuht <i>Kerttu Soans</i>	14
Film	
„Shrek Kolmas” õpetab, kuidas hädavaresest kuningat teha <i>Mari Rebane</i>	15
Võistlus.....	16
Meisterdus	17
Arva ära!	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 6463 697

Peatoimetaja Piret Raud
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 6662 535

Esikaane on joonistanud Lina Valužiene.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

LEELO TUNGLAL ON JUUBEL

Täheke õnnitleb armastatud lastekirjanikku ja ajakirja Hea Laps peatoimetajat Leelo Tungalt, kes tähistab 22. juunil oma 60. sünnipäeva. Leelo Tungal on kirjutanud sadu toredaid luuletusi ja jutte, lisaks laulutekste, näidendeid ja animafilmistsenaariume. Tema kokku pandud on ka aabits, mille lehekülgedel tegutsevad päkapikud Anna ja Aadam.

Selle aasta maikuu anti Leelo Tungalale lastekirjanduse edendamise eest Muhvi auhind, samuti sai ta oma luulekogu „Lätikeelne jäätis“ eest K. E. Söödi luuleauhinna. Tähekesel 4. ja 5. leheküljelt saab lugeda Leelo Tungla kõige värskemaid luuletusi.

LAUL JA TANTS RUULIVAD!

29. juunist 1. juulini toimub Tallinnas X noorte laulu- ja tantsupidu, kus osaleb ligi 40 000 last ja noort. Tantsijate esinemist saab näha 29. ja 30. juunil Kalevi staadionil. Lauljad astuvad üles 1. juulil Tallinna laululaval.

Laulupidu kannab seekord nime Ilmapuu. Sellega mõeldakse, et Eestimaa eri paikadest kokkutulnud laululapsed koonduvad laulupeol justkui üheks jämedaks ja tugevaks puutüveks, mille oksteks on meie oma armsad laulud.

1. juuli hommikul toimub uhke rongkäik. Kõik laulu- ja tantsupeol osalejad marsivad lauldes ja juubeldades läbi Tallinna kesklinna lauluväljakule.

Peo puhul on Eesti Näituste paviljonis üleriigiline õpilastööde näitus Õuepuu. Siin saab näha nende laste töid, kes on eriti osavad joonistamise ja tööõpetuse tundides. Näitus on avatud 27. juunist 1. juulini.

Leelo Tungal

MAAMEES ÖÖBIK

ÖÖBIK TULEKS LINNA KÜLL,
KUID SIIN EI HARJU TA –
EI TA JAKSA AUTOMÜRAST
ÜLE KARJUDA.

ÖÖBIK ON ÖÖTÖÖ-SELL –
KUID, KUULDES TRILLERIT,
TA NAABER PRÕMMIKS ÖÖSEL
RADIOATORIT.

LINNU KUULMISELE
SEE JU OLEKS MÖRV!
TAL ON – TEAB KÜLL, KUS JUST,
AGA TUNDLIK KÕRV!

Leelo Tungal

PADUVIHM

OI-OI, OLI SEE VAST SADU!
VIHMAUSSIST SIRGUS MADU!
IGA PUU END PÜHTAKS PESI –
VOOLAS, VOOLAS VIHMAVESI!

LOOMARIIK ON VAIT JA VAGA –
MUIST ON KOOPAS LUKU TAGA,
MUIST VEEL PÕÖSAS VIHMAVARJUS...
MÕNI VAIKSELT JOOMA HARJUS.

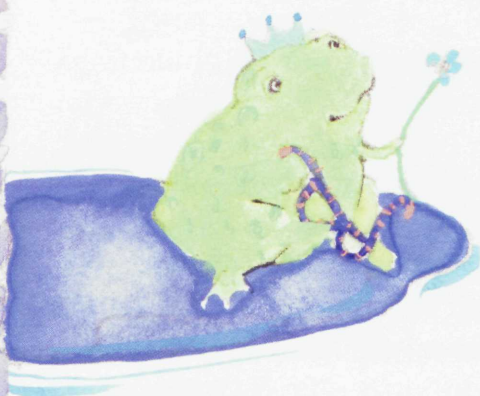
NÄHA POLE LINNUKESI –
VIHM KA NENDE PESI PESI,
NÜÜD NAD KUIVATAVAD SULGI
HOOLEGA JA ÜKSIPULGI...

PLAGISTAVAD AINULT KURED,
KUULUTADES OMA MURET:
MIS SA IKKA HÄDA VARJAD,
KUI ON MUNAD LÄBIMÄRJAD!

Leelo Tungal

TÄITSAMEES

TÄITSAMEES ON TÄITSA VEES,
MOOTORRATTAPRILLID EES.
VÖTTIS KÄTTE, HÜPPAS VETTE,
OTSUSTAS, ET OMAETTE
SELLES VESISIS KESKKONNAS
KENAS KUMMIÜLIKONNAS
MÕNUS KUDEDA TAL ON.
ON MIS ON, KUID KONN ON KONN!

Leelo Tungal

TOONEKURG TEELE LÄKS

TOONEKURG TEELE LÄKS, LUBADES TÕEGA
TAGASI TULLA KAS VENNA VÕI ÕEGA...
TÕI AINULT KONNA – JA SELLEGI SIIS
ENESE POJALE VENNAKS TA VIIS!

Leelo Tungal

TÄDI PÄÄSUKESED

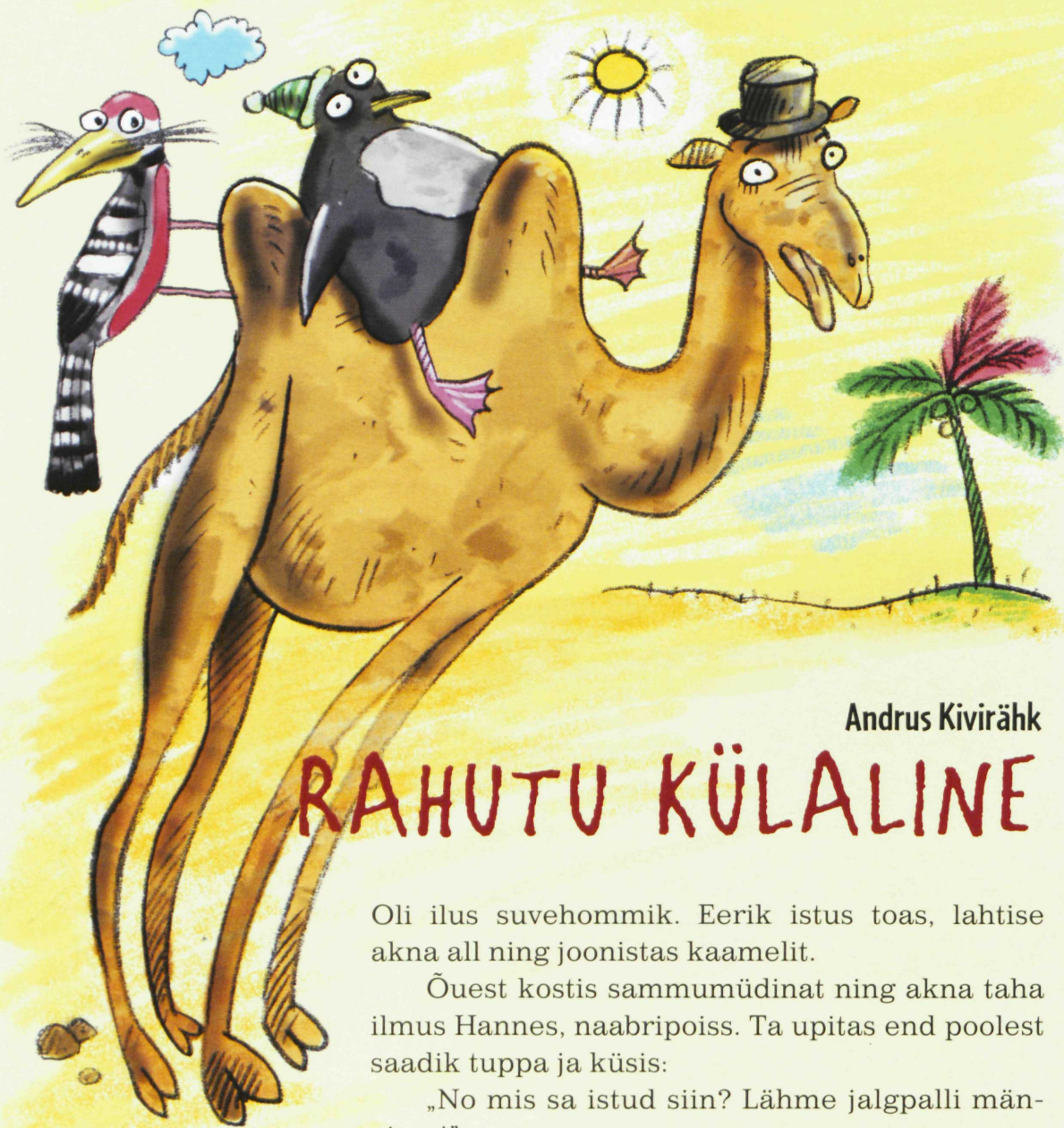
MAAL ON MEIL ÜKS TÄDI – TAL
RÄÄSTAD TÄIS ON PÄÄSUPESI!
SIDINAL JA SÄDINAL
LENDLEB ÕHUS PÄÄSUKESI.
POJADKI SAID JUTUKAKS –
PEAVAD MIDLI-MADLI PLAANI.
AINULT ÜKS ON LAISK JA PAKS –
TEMA AJAB KÄO-JAANI!

Leelo Tungal

TEDREMUNA

MITTE ÜHTKI TEDREMUNA
ELUS POLE NÄINUD MINA...
SIISKI NEID MA TUNNEN, KUNA
TEDRETÄPPE TÄIS ON NINA!

Andrus Kivirähk

RAHUTU KÜLALINE

Oli ilus suvehommik. Eerik istus toas, lahtise akna all ning joonistas kaamelit.

Õuest kostis sammumüdinat ning akna taha ilmus Hannes, naabripoiss. Ta upitas end poolest saadik tuppa ja küsis:

„No mis sa istud siin? Lähme jalgpalli mängima!”

„Ma praegu ei viitsi,” vastas Eerik. „Ma joonistan.”

„Ära jama, tule ikka! Sina hakkad väravavahiks ja mina löön peale.”

„Ei taha,” keeldus Eerik. Ta joonistas kaamelile kübara pähe ning pisikese pingviini küürude vahele ratsutama.

Hannes kõõlus veel natuke aega aknalaua küljes ja katsus Eerikut õue meelitada. Lõpuks hakkas tal igav ning ta jooksis minema.

Natuke aega oli vaikne. Eerik joonistas taevasse vuntsidega linnu ja kaameli kõrvale palmi. Palmi otsa joonistas ta suurte punnis silmadega sea.

Siis tuli Hannes tagasi, nägu mullane.

„Kuule, ma leidsin metsast ühe suure sopsaugu,” lõõtsutas ta. „Lähme ja hakkame end sealt alla veeretama.”

„Ma ei taha,” ütles Eerik. „Ja mul ei ole aega ka. Näed ju, ma joonistan.”

„Ära siis joonista! Tule, tule, see on jube lahe auk. Tead, me võime selle põhjas maadelda. Proovime, kes on tugevam!”

Eerik ei vastanud midagi, vaid hakkas rohelse pliiatsiga palmi lehti värvima.

Hannes püüdis sel ajal mööda maja seina üles ronida, aga libises ja kukkus alla. Siis tõmbas ta Eerikul rohelse pliiatsi käest ja jooksis eemale.

„Anna pliiats tagasi!” vihastas Eerik.

„Tule võta!” naeris Hannes. „Aja mind taga! Kull!”

Eerik ohkas tüdinult ja otsustas palmilehed hoopis punaseks värvida. Tegelikult oligi niimoodi huvitavam.

Hannes ootas ja ootas, aga kui Eerik teda taga ajama ei tulnud, tõi ta ise pliiatsi tagasi ning pakkus:

„Tead mis! Jookseme niisama ümber maja. Jookseme võidu! Sada ringi!”

„Ei!” ütles Eerik. „Kui sina tahad, siis jookse, aga mina praegu joonistan.”

Ta lisas kaameli kõrvale tiigri, kellel pikk keel suust väljas lipendas.

Hannes proovis vahepeal endale jalga kaela taha panna, aga ei saanud sellega hakkama ning ütles siis:

„No nüüd mul tuli küll üks hea mõte! Ronime kuuse otsa.”

„Roni,” vastas Eerik.

„Aga sina?”

„Mina ei roni.”

„Oled ikka loll,” arvas Hannes. „Sa ei tea, kui lahe vaade sealt ülevalt on! Sealt näeb igasugu-seid asju!”

„Mida sa sealt ikka näed. Ei, mina ei tule.”

Hannes turtsatas põlglikult ja jooksis mine-ma. Ahvikiirusel roniski ta kuuse otsa, päris latva välja.

„Ohhoo!” karjus ta sealt. „Võimas! Ma näen puid ja maju!”

Eerik värvis tiigri naljaviluks roosaks ja tema keele siniseks. Siis hakkas ta joonistama maa seest välja ronivat kuradit.

Hannes tahtis samal ajal kuuse otsast alla tulla, aga kleepus vaiguse tüve külge kinni. Küll ta sikutas, aga lahti ei pääsenud.

„Hei, kuulge!” hüüdis ta. „Ma ei saa alla!”

Suur kirju rähn lendas poisi juurde ja hakkas nokaga Hannese tagumikku toksima.

Kristiina Kass

JAANIUSSIDE JAAANIPÄEV

Jõeäärsel legendikul käis pidu ja pillerkaar. Inimesed olid kuhjanud ühte hunnikusse oksa ja palke, pannud need siis põlema ja nüüd laulsid ja tantsisid tule ümber. Väike jaaniussitüdruk Jaanika ronis pika rohukõrre otsa seda möllu uudistama.

„Emme, mida nad seal õieti teevad?” tahtis Jaanika teada.

„Inimestel on imelikke kombeid,” seletas jaaniussiemme. „Neile meeldib vahel niimoodi pidutseda. Nad nimetavad seda jaanituleks.”

Jaanika silmad löid särama. „Teeme endale ka jaanitule! Ma tahan ka pidutseda!”

„Kes tahab pidutseda?” tõstis nüüd jaaniussi-issi ajalehe tagant pilgu. „Mille puhul me pidutseme, kas kellelgi on täna sünnipäev?”

„Täna on jaanipäev,” tuletas emme issile muheldes meelde.

„Või jaanipäev! No aga see peaks siis olema ka meie pidupäev!” leidis issi. „Küllap ongi inimesed selle jaaniusside auks välja mõelnud!”

Jaaniussi-issi hüppas tugitoolist püsti, viskas ajalehe lauale ja hakkas mööda tuba ringi marssima.

„Kutsume kõik naabrid kokku! Las igaüks toob suure kivi juurde koorma kuivi okkaid ja oksaraage, keegi käbedam toob inimeste juurest tuld ja nii me saamegi oma jaanitule!”

Jaanka hakkas suurest rõõmusest naerma ja käsi plaksutama. Ta libistas end rohukõrrelt maha ja tormas lähimatele naabritele peokutset edasi andma.

Varsti kogunes suure kivi juurde rohkesti jaaniussirahvast, igaühel sületäis tulehakatist kaasas. Kõik olid elevel. Vesteldi peagi algavast peost ja jaanitulest ning keegi võttis koguni lau-luviisi üles. Oma pillimeest neil kahjuks polnud, sest kutsutud rohutirts nõudis viiuldamise eest liiga kopsakat tasu. Aga sellest polnud lugu, sest inimeste muusika kostis suure kivi juurde hästi ära.

Jaaniussi-issi sättis oksasülemid kõrgeks hunnikuks. Nüüd puudus vaid tuli.

„Kas vabatahtlikke tuletoojaid on?” küsis jaaniussi-issi ringi vaadates. Ta oli lootnud, et tuletoomise au pärast sünnib lausa vaidlus, aga selle asemel löid pidulised silmad maha, kratsisid kohmetult kukalt ja olid üsna vaiksed.

„Kuulge ussikesed, olge nüüd mehed! Ega siis jaanipäeva saa ilma jaanituleta veeta! Jaanus, sul on noored, kiired jalad – ehk käid sina ära?”

Jaanuseks kutsutu võpatas, muutus näost kahvatuks ja hakkas kokutama:

„Mu-mu-mul lendas majanaaber eelmisel suvel inimeste küünlasse, ööliblikas Lehvi, rahu tema hingele. Tuli on üks kole kuum asi, sellega pole nalja.”

Jaanitulelised langetasid kaastundlikult pead ja võtsid mütsid maha, mõnele tuli lausa piisar silma.

„Ah või selline lugu juhtus?” ütles jaaniussi-

issi mõtlikult. „No siis ehk pole meil seda tuld vajagi. Põletame niimoodi veel terve metsa maha.”

„Jajah, õige jutt!” arvasid ka teised. „Milleks meile tuli? Milleks meile pidu?”

Mitmedki külalised kehtasid õlgu, löid käega ja tahtsid ära koju minna. Jaaniussi-issi ja paljud jaaniussilapsed olid nurjunud peo pärast õnnetud.

„Pidage kinni!” hüüdis siis järsku väike Jaanka. „Meil pole inimeste tuld vaja, sest me võime teha ise jaanitule!”

Jaaniussirahvas vaatas tüdrukule imestunult otsa. Too noogutas innukalt pead ja osutas piduliste sabaotstes kõlkuvate lambikeste poole. Need olid hämarduvas õhtus rohekalt helendama hakanud.

„Meil on endal tuled olemas! Kui me need kokku kogume, siis saamegi ilusa jaanitule!”

Nüüd hakkasid jaaniussid juubeldama. Jaaniussitüdruku mõte kiideti üksmeelselt heaks ja tublimad ussid ronisid kärmelt oksakuhja külge lambikesi kinnitama. Rahvas oli taas rõõmsas peotujus.

See oli kõige toredam roheline jaanituli, mida jaaniussirahvas eales näinud! Pidulised hakkasid sedamaid ümber tule tantsu lööma ja inimeste pilli saatel laulma. Kõigil oli lõbu laialt.

Ainult rohutirts vaatas pidu kõrge rohu vahelt kadeda näoga pealt. Oma viiuli oli ta igaks juhuks siiski kaasa võtnud.

Kätlin Vainola

HALDJATE VANAEMAD

Kellil oli vaja suvemütsi. Ta ei tahtnud ju päikesepistet saada. Poed olid igasuguseid kübaraid ja kaabusid täis, aga Kellile ei sobinud ei see ega teine.

„Tahan roosat,” hädaldas Kelli. „Sellist nagu Merilil.”

„Milline see Merili müts siis on?” uuris ema.

„Selline ilus, haldjalik,” selgitas Kelli.

„Kust ta selle sai?” küsis ema.

„Haldjapoest,” teatas Kelli. „Aga see on välismaal...”

„Kahjuks meie ei saa sinna minna,” vastas ema. „Ostame mütsi nüüd siit poest ikka ära, ma ei jõua enam rohkem valida.”

„Ei!” teatas Kelli. „Tahan haldjamütsi. Ühtegi teist ma pähe ei pane.”

„No siis sa õues käia sel suvel ei saa, oled toas,” hakkas ema pahaseks saama.

„Ükskõik,” jonnis Kelli.

Tusaselt läksid nad poest välja ja hakkasid kodu poole kõndima.

Järsku teatas ema:

„Tead, Kelli, mul tuli üks mõte! Meie vanaema oskab ju käsitööd teha!”

„Mis asja?” ei saanud Kelli aru.

„Lähme vanaema juurde ja sa ütled, millist mütsi sa tahad. Ja vanaema teeb selle valmis. Ta oskab ju õmmelda, tikkida ja kududa,” rõõmustas ema.

„Muidugi!” läks Kelli õhinasse. „Siis ma saan samasuguse nagu Merilil.”

„Või veel ilusama!” arvas ema.

„Jah, kolme liblikaga. Merilil on ainult üks,” säras Kelli õnnest.

Rõõmsalt seadsid nad sammud vanaema kodu poole.

Kätlin Vainola

RÖNTGENIPILT

Kelli kukkus kogemata riiuli pealt alla. Riiulil kõõlus Kelli sellepärast, et tahtis sealt üht ajakirja võtta. Kukkumine tegi väga haiget ja Kelli nuttis kõvasti. Ja jalg muudkui valutas ja valutas.

„Mine tea, äkki on veel luumurd,” muretses ema.

„Käime igaks juhuks arsti juures,” arvas isa.

Arst vaatas Kelli üle ja saatis ta röntgenipilti tegema.

„See on selline pilt, mis näitab, mis su sees on ja me saame teada, kas luu on katki või mitte,” seletas arst.

Kelli viidi ühte ruumi, mille keskel seisis suur masin. Ema ja isa ei tohtinud üldse sisse tulla. Kelli pandi sinna masinasse pikali.

„Mina lähen nüüd sinna klaasi taha ja teen sinust pilti,” rääkis valges kitlis tädi. „Sa ei tohi liigutada. Aga kui midagi on vaja öelda, siis tõsta käsi.”

Tädi läks klaasi taha. Kelli lamas vaikselt ja mõtles, kas tal on midagi vaja öelda. Suur masin hakkas surisema.

Ja siis tuli tal meelde üks asi, mida võiks öelda

Kelli tõstis käe kõrgele.

Masin jäi jõnksatades seisma ja tädi tuli kiiresti Kelli juurde.

„Mis nüüd?”

„Ma tahtsin öelda, et vahel olen ma haldjas ka.”

„Ahah,” venis tädi nägu pikaks. „Kas sa seda tahtsidki öelda?”

„Jah.”

„Kas ma võin nüüd tagasi minna? Teised ootavad järjekorras.”

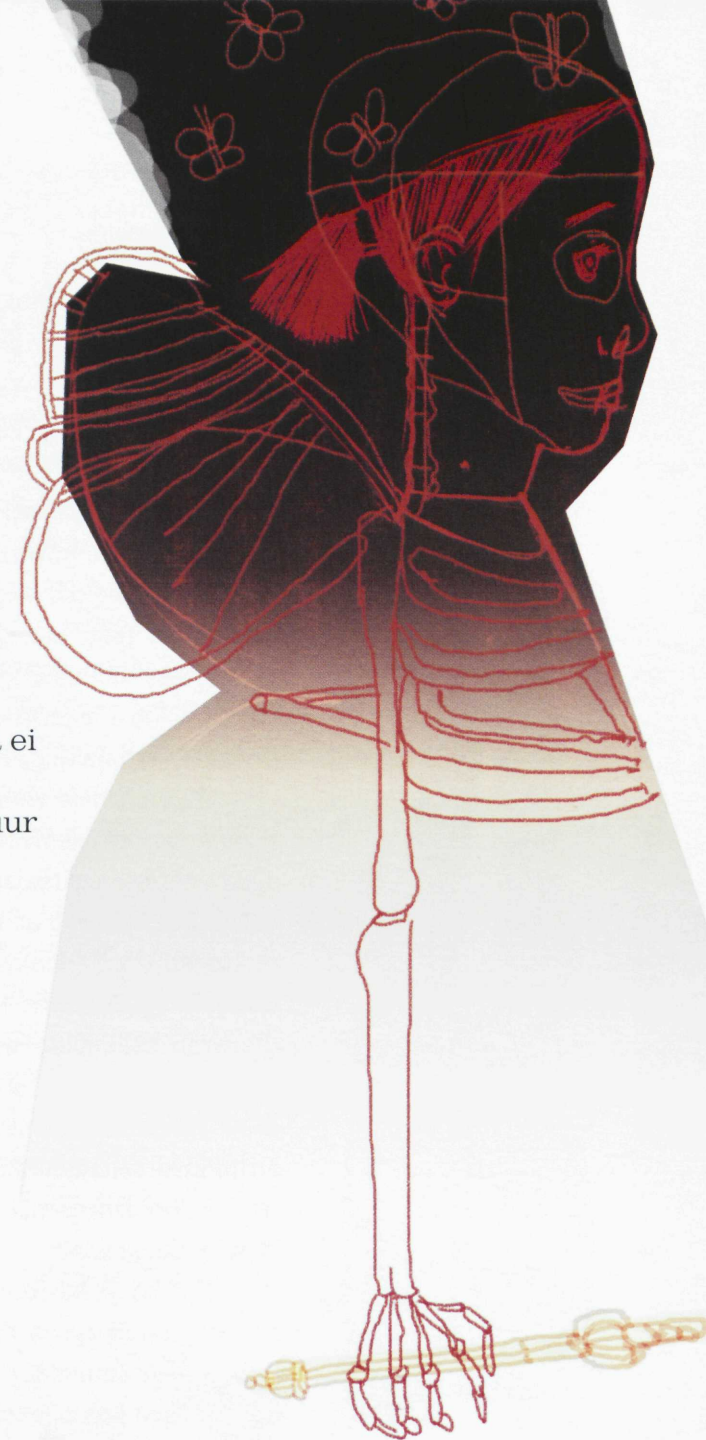
Tädi hakkas tagasi klaasi taha minema. Kelli tõstis kiiresti käe üles.

„Ja mul on kodus haldjatiivad ja võlukepp,” teatas ta.

„Väga tore!” arvas tädi. „Nüüd teeme aga pilti ja rohkem ei tohi mitte midagi öelda.”

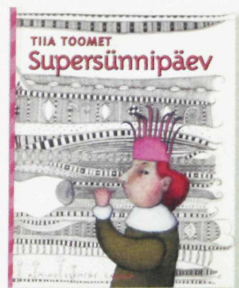
Tädi läks klaasi taha ja vajutas nuppe, masin hakkas undama ja Kelli ei julgenud isegi hingata.

Röntgenipilt sai natukese aja pärast valmis ja tuli välja, et Kelli jalal pole midagi viga. Ka Kelli ise ei tundnud jalas enam valu.

Jüri Mildebergi
illustratsioonid

SUPER- SÜNNI- PÄEV

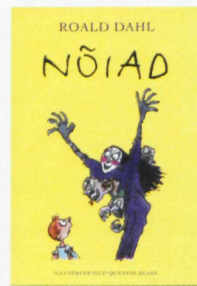
Tiia Toomet
Tänapäev, 2007

See on vahva raamat. Ka pildid on huvitavad. Siin on koos mitmesugused jutud. Mulle meeldib väga lugu pliiatsist, kes oskab teha punkte. Sõnakulmatu pliiats, kes muudkui igale poole punkte paneb, rikub ära kurja kuninga nõu kõigiga igavesest ajast igavesti sõda pidada.

Mu vanemale vennale meeldib lugu kogu kosmose ülemvõlurist Tirililuust ja musta maagia valitsejast Kurililuust. Kurililuu jahib Tirililuu ametikeed ja seepärast tuleb see pärlhaaval hästi ära peita. Üks pärl satub ka loo kirjutaja kätte. Ta otsustab selle ühte muinasjuttu peita. Kuid hiilgav pärl äratav kõigi tähelepanu ja nii rändab see muinasjutust muinasjuttu, kuni seitsmendas muinasjutus nutikas kalurinaise pärlile tõepoolest kavalalt peidupaiga leiab.

Agas kõige lähedam on kõige viimane jutt „Lapikirja ja lastekirja”. Lappidest kokku õmmeldud Lapimaa on kuidagi eriliselt hea punkt kogu raamatule.

Tormi Ariva (6 a), Viljandi
Arvamuse pani kirja Tormi ema.

NÕIAD

Roald Dahl
Draakon ja Kuu,
2006

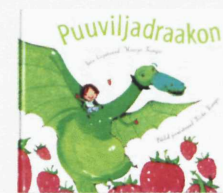
See raamat on väga huvitav ja fantaasia-rohke. Küll saab nalja ja küll saab põnevust! Kõige paremad asjad siin jutus on peategelased ise. Eriti meeldib mulle poisit tegutsemine hiirena. Nagu näiteks koht, kus vanaema laseb ta sokiga alumisele rõdule nõia juurde.

Alguses on see raamat natuke õudne ka, sest pole hästi aru saada, kas tegemist on muinasjutu või päris eluga. Joonistused nõidadest tekitavad ka natuke kõhedust.

Raamatut lugema hakkasin alles teisel päeval, sest esimesel päeval polnud mul aega. Mõtlesin, et loen esialgu kaks peatükki läbi, aga miskipärast ei saanud enam raamatult silmi ära. Muudkui lugesin ja lugesin, kuni lõpuks lugu otsa sai. Kui oleks vaja raamatut hinnata, siis ma paneksin 10 punkti!

Soovitan igal Tähekesel lugeda seda raamatut lugeda, et teada saada, mis tegelikult toimub nõidade maailmas ja kuidas nendega võidelda.

Mered-Migel Kalinin (10 a), Võru

PUUVILJA- DRAAKON

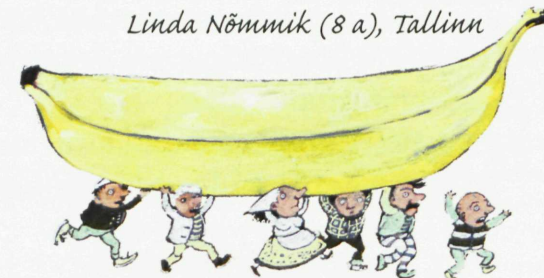
Maarja Kangro
Koolibri, 2006

Puuviljadraakon on puuvilju sööv lohe. Ta on hiigelsuur, näljane, roheline ja suhteliselt ohtlik. Kui ta vihaseks saab, purskab ta õunapudi. Vahel ka tuld, oleneb olukorrast. Õuna-, pirni- ja muude kuningriikide elanikud kardavad, et draakon sööb nad paljaks. Nad mõtleavad, kuidas lohet minema peletada. Munamaa kuningas tahab teda pommiga õhku lasta, kuid minu arust ei peaks ta üldse kartma, sest draakon sööb ju ainult puuvilju ja muna pole puuvili.

Eik on väike poiss, aga üpris tark. Tema teab lohe probleemile lahendust. Lõpuks on kõik õnnelikud. Ja ka puuviljadraakon rahul.

See on väga ilus värviline raamat. Mulle meeldib banaanimaa kuninganna kleit ja looriga müts. Igal eri maal on isemoodi värvid ja mustrid. Ja puuviljad on lausa isuäratavad.

Linda Nõmmik (8 a), Tallinn

Kirke Kangro illustratsioon

TIIDU TRAKTOR

Tiit töötab Tartus. Ta tuli teisipäeval tööle. Tiidu traktor tahab tööd teha. Töökojas traktor tukkus tasakesi. Tubli traktor trügib talvel tuisusel teel. Tuled teevad töötamise turvaliseks. Tiit töötab tihti.

*Hans Anniste (8 a),
Põltsamaa*

KEVAD

Pärast talve kevad on ja juba kraavis istub konn. Lumi sulab juba ära, aga kus on linnukära? Juba käes on märts, aprill, metsas õitseb sinilill. Pärast maid on juuni, lehes iga puugi.

*Birgit Maidla (9 a),
Jüri*

IMEHÜLJES

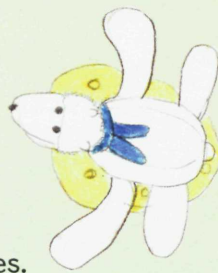
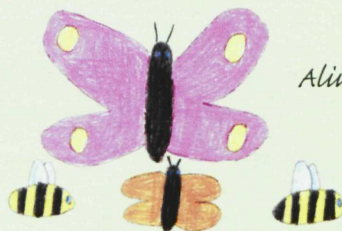
Elas kord üks imehüljes. Miks just ime? Sest tal imeloivad küljes. Kuid miks just imeloivad? Sest kui loibadega ta teeb üks ja kaks, pliks ja plaks, siis justkui võluväega hüljes, just see, kel imeloivad küljes, võib ilma suure kärata pilvedesse lennata.

Kord kui hüljes pilvereel, linnud arutasid teel: „Ei tea, mis loom küll see veel on? Ja kas tal üldse sulgi on? Kust kohast küll on tulnud ta? Kes küll on see tulnukas?”

No vaat, mis imet ilmas nähtud, justkui linnuks hüljes tehtud. Lendab, liugleb taeva all, ainult nokka pole tal.

Nii juhtub asju põnevaid. Tee lahti silm ja vaata vaid!

*Aliis Aasna (11 a),
Viimsi*

KOOLI LÕPP

Kool hakkas uniseks jääma. Tal lihtsalt vajusid silmad kinni. Miskipärast ei mõistnud ta seda.

„Alles kool ju algas, aga nüüd juba lõppeb. Ei, nii ei saa olla!” tähendas ta.

Kuid tegelikult oli see nii. Kooliaasta hakkas tõesti lõppema. Lastel oli juba ammuilma kevad peas. Kui koolitunnid läbi said, hüppasid ja tantsisid nad pargis. Nad käisid tihti jalutamas ega tahtnud koju minna. Ega siis ainult lastel polnud kevad peas. Õpetajal samuti! Kui koolitunnid läbi said, vaatasid nad kavalalt üksteisele otsa ja mõõtsid minuteid suveni.

Nii möödusid kevadised päevad, millest said tunnid ning varsti minutid. Ühel päeval, kui kool pidi algama, leidis ta end ihuüksinda. Siis vaatas kool puud, mille küljes kõlkusid lapsed, kes hüüdsid: „Kool on läbi!”

Järgmisel hetkel kool juba magas. „Head und!” hüüdsid lapsed koolile.

*Luisa Kuusk (8 a),
Tallinn*

Pildid on joonistanud Sirel Tammi (6 a), Olivia Tammi (8 a), Kristiina Kase (8 a), Anneliise Teder (8 a) ja Liisa Kivirähk (8 a).

KOORIJUHT

Oled Sa kuulnud ütlust „elevant on kõrva peale astunud”? Kui jah, siis tead kindlasti, et nii öeldakse inimese kohta, kes ei oska laulda, kes ei pea viisi. Ka on levinud arusaam, et „elevandi jala alla jäänud kõrvaga“ inimesel pole mõtet laulmist üritadagi, viisi pidama ei hakka ta niikuinii. Lauluõpetaja ja koorijuht Maarja Soone teab aga oma kogemusest, et kui laps õigel ajal muusika juurde tuua, õpib ta laulma igal juhul.

„Nagu kõigi muudegi õppimistega nii on ka laulmisega: mõni õpib kiiremini ja mõni aeglasemalt, mõni on andekas ja mõni vähem andekas,“ räägib lauluõpetaja. „Mõnel

ÄRA MINU
KÕRVA PEALE
ASTU! MA OLEN
PORTSELANIST.

*on dirigendipuldis öeldakse koorijuhi kohta, kes seisab koori ees ja dirigeerib ehk juhatab koori.

MAARJA SOONE LAULAB ISE JA ÕPETAB KA TEISI.

lapsel on sündides kaasa antud hea kõrv, ta võib isegi varem laulma kui rääkima hakata. Mõnel teisel võtab õige viisi leidmine kauem aega, aga tubli harjutamisega hakkab laulma temagi. Kõik ehk väga suurteks solistideks ei saa, aga ega seda olegi vaja.“

Õpetaja Maarja selgitab veel, et laulmine ja musikaalsus ei pruugi olla üks ja see sama. Mõni väga musikaalne inimene, näiteks mõni viuldaja, mängib küll väga hästi pilli, aga laulmine tal võib-olla nii hästi välja ei tule. „Musikaalne inimene kuuleb muusikat enda sees, aga seda oma häälega välja tuua ei pruugi ta osata.“

Maarjal endal läks juba väiksest peale laulmisega hästi. Neid oli peres viis last ja kõik laulsid, ema-isa ka. Isa juhatas segakoori ning koori proovid toimusid tihtipeale kodus. Mis nii viga koorijuhiks sirguda!

Maarja Soone ütleb laulmise kohta:

„Laulmine vabastab, toob hea tunde nii südamesse kui ka tervesse kehasse. Ja laulmine suurel laululaval koos tuhandete teiste lauljatega! See tunne on kirjeldamatult võimas! Eriti kui lauldakse olulise sõnumiga laule. Eestlased on laulurahvas ja meie laulupeod on maailmas ainulaadsed.“

Sel aastal on Maarja Soone laulupeol esimest korda dirigendipuldis*, kus ta juhatab lastekoori. Palju õnne ja head esinemisnärvi lauluõpetaja Maarja Soonele!

Kerttu Soans

Pildistanud Raivo Tiikmaa

„SHREK KOLMAS”

ÕPETAB, KUIDAS HÄDAVARESEST KUNINGAT TEHA

„Shrek Kolmas”

Lavastaja: Chris Miller

Eesti keeles räägivad: Peeter Tammearu, Tiit Sukk, Mait Malmsten, Harriet Toompere jt.

Kolm aastat on kannatlikud fännid pidanud ootama sookoll Shreki tagasitulekut kinoekraanidele. 8. juunil saavad nende ootused lõpuks ometi täidetud. Just siis jõuab Eesti kinodesse film „Shrek Kolmas”, kus peaosades seiklevad ikka vanad armsad tegelased ning sekka käputäis uusi.

Sookoll Shrek ning tema armastatud printsess Fiona on kahes esimeses filmis saanud jagu kurjast kuningast ning kurjast võõrasemast, kolmandas osas tuleb neil hakkama saada aga hoopis... kuningriigi valitsemisega. Nimelt lahkub Fiona kuningast isa ootamatult ning nüüd peab Shrek riigivalitsemise üle võtma. Kes Shrekiga tutvust teinud, mäletab ilmselt hästi, et sellele rohelisele mürakale meeldis üle kõige oma kodusel soos olla. Kas siis mudavannis sulistada või miskit muud tore-dat oma kalli Fionaga ette võtta. Ilm-

Fotod: Outnow

FILM

KUNINGRIIGI VALITSEMINE SHREKILE EI MEELDI.

selt aimate juba ise, et kuningriigi valitsemine ei meeldi Shrekile kohe mitte, sest see on nii kaugel tema armastatud elust kui veel olla saab!

Niisiis võtab sookoll oma ustavad sõbrad Eesli ja Saabastega Kassi ning asub kuningriigile kuningat otsima. Õnneks ei pea Shrek korraldama selleks konkurssi, vaid sobiv kandidaat on täitsa olemas. Selleks on Fiona nõbu Artie, kes õpib keskkoolis. Kahjuks osutub Artie väga ebakuninglikuks hädavareseks, seega ei piisa ainult tema ülesleidmisest. Shrekil ja tema sõpradel tuleb nõbust kasvatada kuningriigi vääriline valitseja. See osutub aga väga raskeks ülesandeks. Eks tuleb kinno vaatama minna, kuidas nad sellega hakkama saavad, mina ei ütle teile midagi ära!

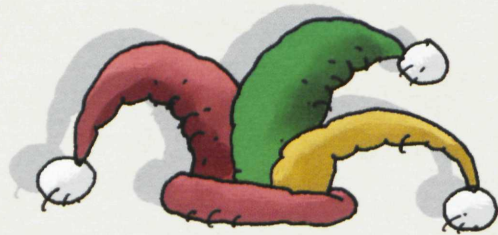
Mari Rebane,
Eesti Päevaleht

MUINASJUTUTEGELASED ON ENAMASTI SHREKI SÕBRAD.

FIONA

TÄHEKESE NALJAVÕISTLUS

Aprillikuus väljakuulutatud naljavõistlusele saabus hulk toredaid anekdoote. Aitäh kõigile osalejatele! Võistluse žürii koosseisus Andrus Kivirähk, Hillar Mets, Helbe Mäevere ja Piret Raud otsustasid esimese koha anda Neit Eeriku anekdoodile, teine koht läks Ronja Soopanile ja kolmas koht Elina Maranile. Võitjad saavad auhinnaks karnevalipoe kinkekaardi. Mudilaste vahvate ütlemiste seast valiti välja eriauhinna võitja – Markus Andero Grubnik. Tema saab endale DVD eesti nukufilmidega. Palju õnne!

Jõuluvana tuleb töölt koju, viskab koti nurka ja läheb kööki sööma. Päkapiikk küsib:

„Kuule, jõuluvana, miks su kott liigutab? Mis seal sees on?”

„Ah, on mõned lapsed,” selgitab jõuluvana. „Võtsin veidi tööd koju kaasa.”

Ronja Soopan (9 a), Tallinn

Joonistanud Hillar Mets

MA OLEN
PORGAND, KES
NAERIS END
KRINGLIKS

Keset etendust kostab publiku hulgest äkki vali kisa:

„Ai! Oi! See on õudne! Ma ei suuda enam!”

Ukse juures seisnud valvuritädi tormab kisendaja juurde ja püüab teda korrale kutsuda:

„Noormees, mis te lärmate! Seni pole veel keegi suutnud primadonna häälest üle karjuda ja siiani on kõik etendusega ka rahule jäänud.”

„Uu-uu!” ei tee noormees valvurit kuulmagi.

„Mis te tulete teatrisse huligaanitsema!” riidleb valvuritädi häält summutades.

„Kas teil pilet üldse on? Näidake ette!” Oigav mees ulatab valvurile pileti.

„Aga kuulge, selle piletiga peaksite te istuma hoopis teisel rõdul, mitte all parteris!” pahandab tädi.

„No mis te arvate, kust ma siis alla prantsatasin!” teatab noormees.

*Neit Eerik (9 a),
Tallinn*

Vanaema ütleb väikesele Siirile:

„Oi, Siirikene, sul on hambad eest ära tulnud!”

Siiri vastab:

„Ma võtsin need pesemise ajaks ära, nagu sina, aga pärast ei leidnud enam üles.”

Sirli Saarepera (9 a), Aakre

Ema ja väike uss roomavad metsa poole. Äkki hüüab väike uss:

„Ema, ema! Kas me oleme mürgised ussid?”

Ema vastab:

„Jah, kullake, seda me tõesti oleme. Aga miks sa seda nii tormakalt küsid?”

Väike uss tunnistab:

„Ma hammustasin just endale keelde!”

Elina Maran (12 a), Koikküla

Kolmeaastane Markus uurib isalt:

„Issi, sinu habe on nii telav, millal su habe äla läheb? Kas siis, kui sa habeellud?”

Markus Grubnik (4 a), Tallinn

„Ma oskan midagi sellist, mida mitte keegi meie koolist ei oska. Isegi õpetajad mitte.”

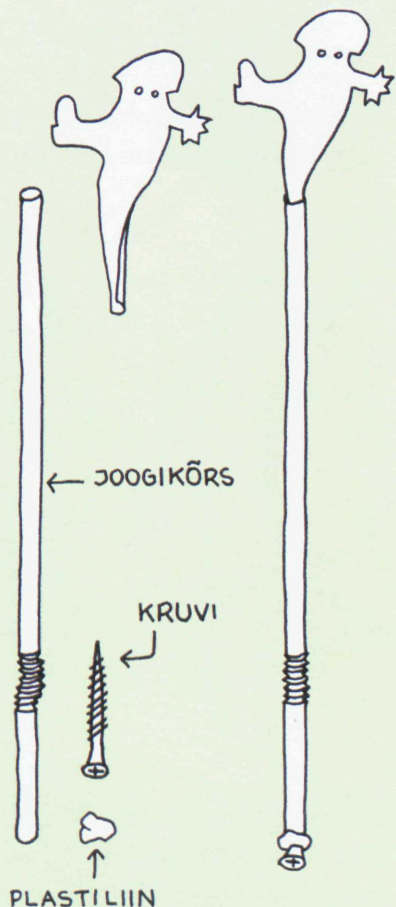
„Mis see siis on?”

„Oma käekirja lugemine.”

Hanna-Loora Jürgenson (8 a), Tallinn

VEETSIRKUS

Soojal suvepäeval on tore veega mängida. Selle õpetuse järgi saad sa meisterdada vahvad tsirkusetegelased, mida võib ämbris või vannis ujutada.

Tsirkusetegelased on joonistanud Urmas Viik.

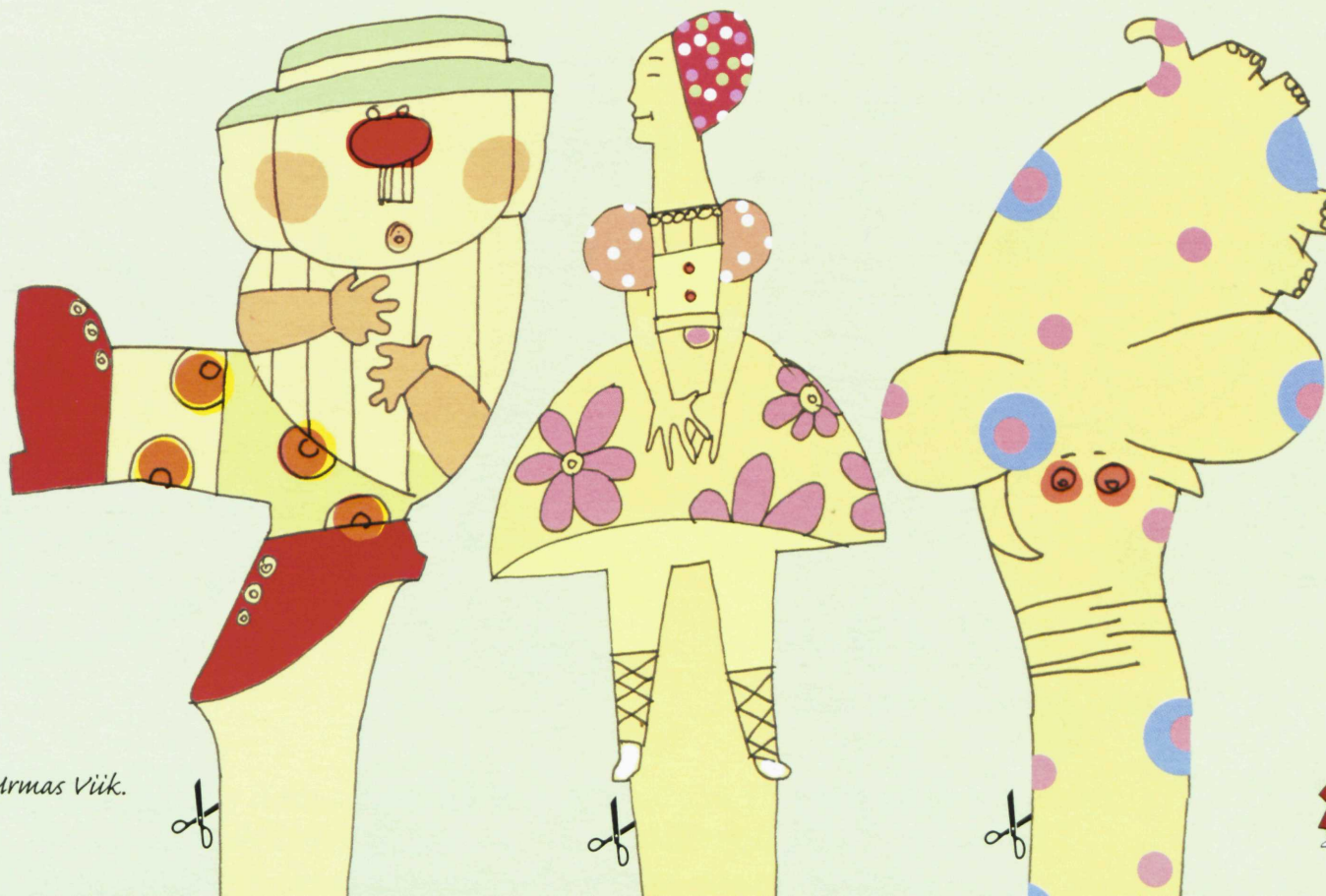
Lisaks paberist välja lõigatud tegelastele läheb sul veetsirkuse valmistamiseks vaja joogikõrt, plastiliini, naela või kruvi ning ämbritäit vett.

- Alustuseks lõika tsirkusetegelane paberist välja. Vaata, et tegelase külge jääks jupike paberit kõrre sisse torkamiseks.
- Pane kõrre alumisse otsa raskuseks kruvi või nael. Kasuta raskuse kinnitamiseks plastiliini, mis ei lase veel kõrre sisse immitseda.

• Seejärel pane kõrre ülemisse otsa tsirkusetegelane. Selleks keera see paberi osa, mis kõrre sisse tuleb torgata, natuke rulli.

- Nüüd võid tegelased veega täidetud anumasse panna. Vaata, kui toredasti nad õõtsuvad ja tantsivad! Jälgi, et vesi kõrre sisse ei pääseks, muidu võivad tegelased ära uppuda.

Meisterdamist õpetas Mari Viik.

Siin näed valikut Rocca al Mare kooli laste
joonistatud tsirkuseartistidest. Joonista
sinagi endale päris oma tsirkusetegelased!

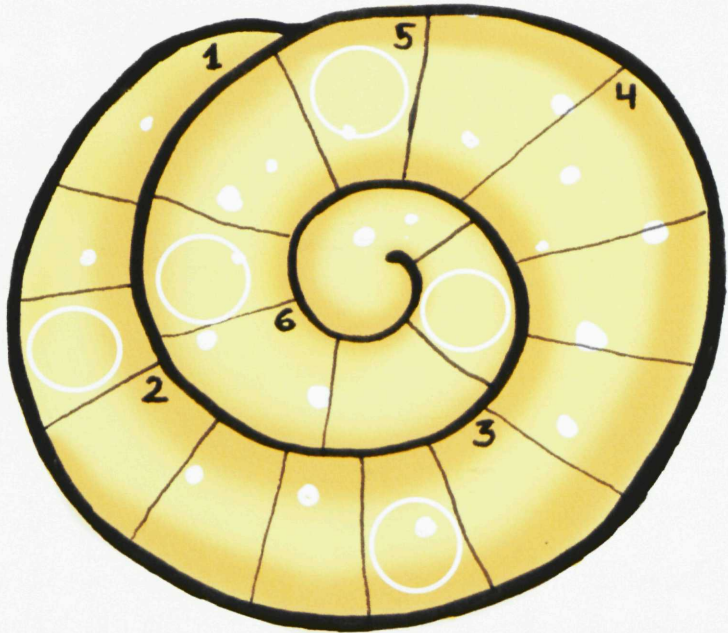
Lego auhinna võitsid: Martin Sumla Jõgevamaalt, Aarne Toom Tartust, Rando Possul Pärnust, Heino Sass Pärnumaalt, Martin Koppel Sakust ja Hannes Margus Valgamaalt. Palju õnne!

M	A	A	S	I	K	A	S
E	M	P	A	L	M	I	D
R	A	N	D	Õ	N	G	P
I	T	R	I	K	O	O	Ä
I	K	K	T	E	L	K	E

Leia 9 suve või puhkusega seotud sõna. Alles jäänud 5 tähte ütlevad sulle, mis on suvel kõige tähtsam.

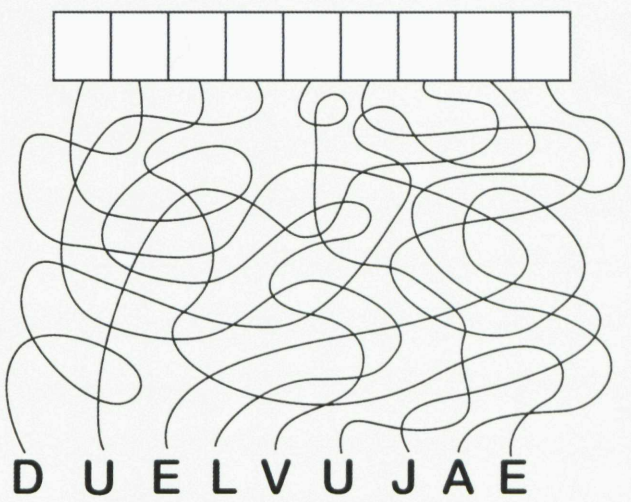

Lahendades kukliristsõna, saad teada mis on selle maia tüdruku nimi.

Joonistanud Elina Sildre

-
-
-
-
-
-

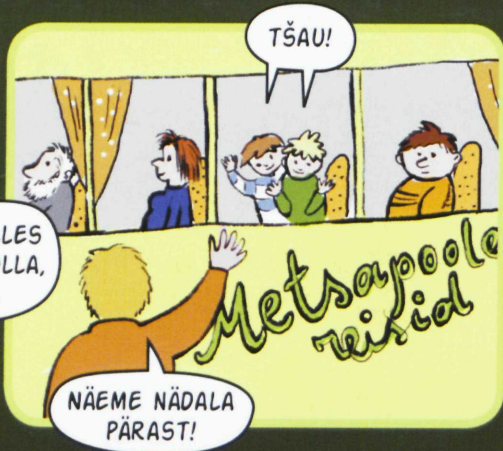

Mida poisi kummipart tahab?

Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 20. juuniks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja DVD joonisfilmiga „Karlsson katuselt“!

MAIKUU „ARVA ÄRA!“ VÖITJA ON JOOSEP LEEMET TALLINNAST. PALJU ÕNNE!

UUE NAABRI JUHTUM

Joonistanud Elina Sildre

Järgneb...

HIND 15 KROONI

